

Тормыш ямен мактаучы
әдибә-Кояш Тимбикованың
тормыш юлы һәм ижаты
буенча презентация.

**СҮНМӘС
КОЯШЫБЫЗ**

**Шатлыгым да – шул үзе, хэсрәтем дә - шул үзе:
Мин – татар кызы! Мин – татар кызы!**

**Кояш Тимбикова
(1937-2004)**

1937 елның 16 ноябрдә Чистай районы, Наратлы Елга авылында укытучы гаиләсендә туа. Иске Роман һәм Каргалы мәктәпләрендә 10 класс тәмамлаганнан соң Казан дәүләт университетында югары белем ала, аннары “Сөембикә”, “Казан утлары” журналларында секретарь булып эшли. Аның ижат эше 1959 нчы елда башлана. “Сөлге булсын бүләгем”, “Агым уртасында”, “Кышкы талпыну”, “Ярлар биек” исемле һәм башка бик күп повесть, хикәяләре бар. 1969-1985нче еллар арасында К. Тимбикованың очерк, хикәя һәм повестьләре тупланган дистәгә якин китабы басылып чыкты. Аның аерым әсәрләре рус һәм башка телләргә тәржемә ителгән.

К. Тимбикованың Татарстан китап нәшриятында басылып чыккан китаплары:

1. Зәңгәр күлмәк. 1969 ел.
2. Күңелләргә күлгә төшмәсен. 1972 ел.
3. Якты йолдыз 1977 ел.
4. Кайгы белән шатлык янәшә. 1979 ел.
5. Бәхет хакына. 1981 ел
6. Тәңкәле тау. 1982 ел.
7. Кара юрга. 1983 ел.
8. Ярлар биек. 1985 ел.
9. Кышкы талпыну. 1987 ел.
10. Карәхмәт мажаралары. 1989 ел
11. Тын бакчада. 1990 ел
12. Табылдык хатлар сере. 1992 ел.
13. Дулкын баласы. 1997 ел.
14. Песи, песи, пескәем. 1999 ел.
15. Кышкы былбыллар. 2001 ел.
16. Өчәвенә - бер мэхәббәт (Бәян). 2003 ел.
17. Мин татар кызы (Жыр). 2003 ел.
18. Уртак яр. 2003 ел.

Якташыбыз татар зыялысы булган Кояш Тимбикова укучылар,
халкыбыз күңелендә гади, гадел, юмарт, кояш кебек балкып
торучы, сизгер күңелле, тормыш өчен жанын бирергә әзер булган
кеше буларак кереп калды.

Флѐра Тарханова

Фәния Хужахмѐт

Мәдинә Маликова

Безгә кунаклар килде

Бертуган апасы Чәчәк.

Язучы Мәдинә Маликова,
шагыйрә Флөра Тарханова

“Мәдәни жомга” гәзите журналисты, “Татар календаре”н төзүче Фәния Хужахмәт дустан югалту хәсрәтеннән хушлашу сүзләрен әйтә.

Әлмира Әдиятуллина - “Мөслимә” газетасының мөхәррир урынбасары - “Сөембикә” журналы журналисты Мәдинә Маликова Кояш Тимбикова турында жылы сүзләрән әйтеп калдыра Иске Роман авылында.

Кояш Тимбикованы искә алу. Ул халык күңелендә
мәңге сүнмәс кояш булып калды, үзенең
әсәрләрендә, хикәя-повестьларында, халык
күңелендә яшәячәк әле.

Фотосурәтләрдә туган нигез, гаилә жылысы, дуслык

Тимбиковлар йорты. 23.07.1962 ел

Тимбиковлар гаиләсе. Уңнан-әтисе Закир, кыз бала Ләлә, әни кеше Сания (итәгендә бәләкәй кыз Энже), олы ул Азат. 1929 ел.

Авторның әнисе уңда Сания һәм аның апасы Сәгъдия Жаббаровалар. 1918 ел.

Чистайда Нәжиб дәмелла мәрәсәсе шәкертләре. Алда (сулда) авторның әнисе Сания Жаббарова. 1915 ел.

Ленин орденлы укытучы Жаббаровлар нәселе. Сулдан уңга: Сания, Сәгъдия, Мирсияф, Мәрзия (бертуганнар). Аларның балалары: Кояш, Миләүшә, Ләбибә, Илсияр...

Энже һәм Чәчәкнең 1952 елның 6 июльдә алдырган рәсем. Казан шәһәре.

Якташыбыз Кояш Тимбикованың
әтисе – Закир Тимбиков, әнисе – Сания Тимбикова

Закир Тимбиков
1910 жылғы суреті

Сания Тимбикова
1910 жылғы суреті

Монда синең күңел һәм кул жылың саклана.

Әнисеннән калган тегү машинасы

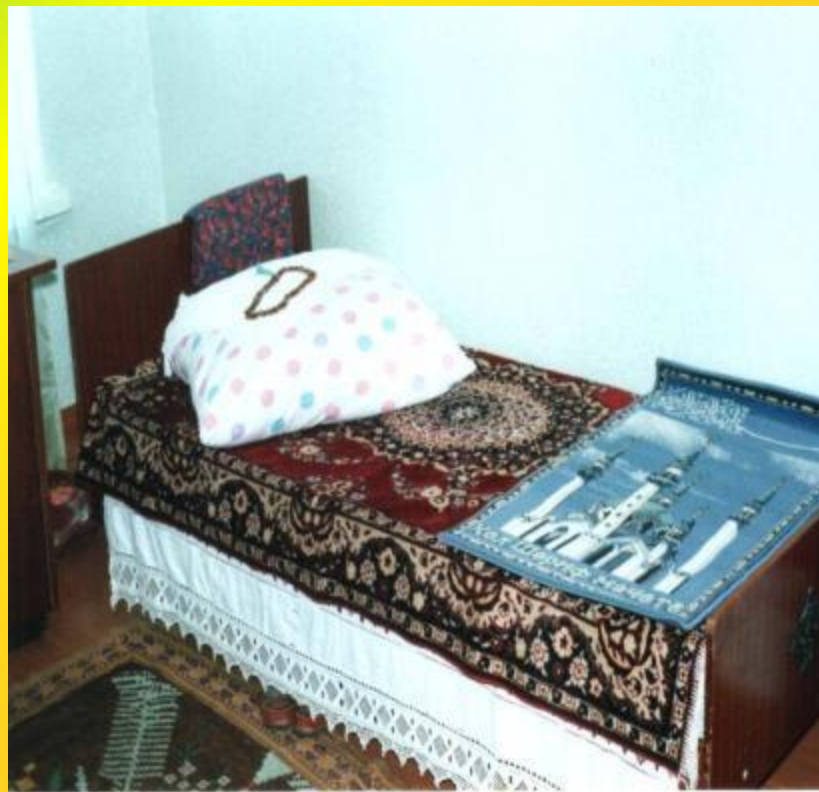

Язучының эш өстәле

Экспонаттар җанга рухи байлык бирә.

Язучының патефоны

Язучының урын-жире

Музей залынан күренешләр

Сезгә карап хатирәләр яңара.

Көнкүреш кирәк-яраклары

Язучының милли киёмнәре

Синең исемен хезмәттәшләренә дәрәжә булып кайта.

Кояш Тимбиқованың әсәрләре
мәңгелек.
Әдибәнең мирасы – үлемсез
әсәрләре.

“Иске Роман – туган төбәгем, юксынудан өзелә үзәгем”
“Ерак чишмә - ямьле су буе, бөтенләйгә кайттым бу юлы”.

*Әйе, Кояш ана бөтенләйгә, үзенең балачагы,
яшьлеге үткән Иске Романына мәңгелек
йортына кайтты.*